

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Cagliari – Włochy) – postępowanie karne przeciwko Mirkowi Sabie

(Sprawa C-652/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania — Identyczne pytania prejudycjalne — Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry losowe — Przepisy krajowe — Reorganizacja systemu koncesji poprzez zrównanie w czasie terminu wygaśnięcia — Nowy przetarg — Koncesje o krótszym czasie obowiązywania, niż w przypadku koncesji dawniejszych — Ograniczenie — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Proporcjonalność)

(2015/C 127/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Cagliari

Strona w postępowaniu karnym głównym

Mirko Saba

Sentencja

Artykuły 49 TFUE i 65 TFUE oraz zasady równego traktowania i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym tego rodzaju, jak przepisy rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują organizację nowego przetargu dotyczącego koncesji o krótszym czasie obowiązywania, niż czas obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości w związku z reorganizacją systemu poprzez zrównanie w czasie terminu wygaśnięcia koncesji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 14.4.2014.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 11 grudnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 1 de Granada – Hiszpania) – Marta León Medialdea/Ayuntamiento de Huetor Vega

(Sprawa C-86/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Kolejne umowy o pracę na czas określony w sektorze publicznym — Klauzula 3 ust. 1 — Pojęcie „pracownika zatrudnionego na czas określony» — Klauzula 5 ust. 1 — Środki zapobiegania nadużyciom wynikającym z wykorzystywania kolejnych umów o pracę lub stosunków pracy zawieranych na czas określony — Sankcje — Zmiana kwalifikacji stosunku pracy na czas określony na umowę o pracę na czas nieokreślony, ale nie na stałe — Prawo do odszkodowania)

(2015/C 127/04)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 1 de Granada

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marta León Medialdea

Strona pozwana: Ayuntamiento de Huetor Vega

Sentencja

- 1) Klauzulę 2 i klauzulę 3 ust. 1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) należy interpretować w ten sposób, że pracownik – taki jak skarżący w postępowaniu głównym – jest objęty zakresem stosowania tego porozumienia ramowego w zakresie, w jakim pracownik ten był związany ze swoim pracodawcą umowami o pracę zawartymi na czas określony w rozumieniu tych klauzul.
- 2) Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie takiemu jak będącym przedmiotem postępowania głównego uregulowaniu krajowemu, które nie wymaga żadnego skutecznego środka sankcjonującego nadużycia, w rozumieniu klauzuli 5 ust. 1 tego porozumienia ramowego, wynikające z wykorzystania kolejnych umów o pracę zawartych na czas określony w sektorze publicznym, ponieważ nie istnieje w wewnętrznym porządku prawnym żaden skuteczny środek sankcjonujący takie nadużycia.
- 3) Do sądu odsyłającego należy dokonanie oceny w świetle ustawodawstwa, układów zbiorowych lub praktyki krajowej, jakiego rodzaju powinno być odszkodowanie przyznane pracownikowi – takiemu jak skarżący w postępowaniu głównym – aby odszkodowanie to stanowiło dostatecznie skuteczny środek sankcjonujący nadużycia w rozumieniu klauzuli 5 ust. 1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony.

Do sądu odsyłającego należy również ewentualnie dokonanie zgodnej z prawem Unii wykładni właściwych przepisów prawa krajowego w możliwym zakresie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 12.5.2014.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Cagliari – Włochy) – postępowanie karne przeciwko Claudii Concu, Isabelli Melis

(Sprawa C-457/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania — Identyczne pytania prejudycjalne — Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Gry losowe — Uregulowania krajowe — Reorganizacja systemu koncesji w drodze zrównania w czasie terminu ich wygaśnięcia — Nowy przetarg — Koncesje o czasie obowiązywania krótszym od czasu obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości — Ograniczenie — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Proporcjonalność)

(2015/C 127/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Cagliari

Strony w karnym postępowaniu głównym

Claudia Concu, Isabella Melis

Sentencja

Artykuły 49 i 56 TFUE oraz zasady równego traktowania i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie krajowym przepisom, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują organizację nowego przetargu dotyczącego koncesji o czasie obowiązywania krótszym od czasu obowiązywania koncesji udzielonych w przeszłości z powodu reorganizacji systemu w drodze zrównania w czasie terminu wygaśnięcia koncesji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 439 z 8.12.2014.